

At Sømanden saaledes kan være bundet til Skibet adskillige Dage efter dets Ankomst til Bestemmelsesstedet, synes ikke foreneligt med den korte Opsigelsesfrist, som nu bruges i Praksis og gøres til legal Regel ved Udkastets § 13. I Praksis anvender man vistnok udenfor Sejlskibsfarten sjældent Sømændene til at udføre Arbejde ved Losning, Afrigning eller Oplæggelse.

Man har derfor ment, at man i Stedet for Sølovens Regel maa nøjes med en Bestemmelse om, at Sømanden ved Skibets Ankomst til en Havn er pligtig at yde Bistand ved Arbejde, som nødvendigt maa udføres, f. Eks. Fortøjning, fornøden Rengøring samt Klargøring af Maskineriet, saaledes at Sømanden højt er bunden 2 Dage efter Ankomsten. Da Reglen er af deklatorisk Karakter, staar det Parterne frit for, hvis det f. Eks. i den mindre Sejlskibsfart skulde være fornødent, i Tjenesteaftalen at bestemme, at Sømanden i videre Omfang skal yde Bistand i Havn, f. Eks. ved Afrigning eller Oplæggelse.

Skal der afgives Søforklaring, er Sømanden, hvis han ønskes afhørt af Retten eller Konsulen, altid pligtig at komme tilstede. Man har i denne Sammenhæng givet dette Udtryk i Loven, idet man har paalaagt Rederiet at give ham Hyre og Underhold for den Tid, der forløber, indtil Forklaringen er afgivet. Denne Bestemmelse er altsaa givet i Sømandens Interesse og svarer til, hvad der tidligere var foreskrevet i Sølovens § 91 for det Tilfælde, at Skibet er forlist.

Til § 17.

I transatlantiske Havne er det undertiden Tilfældet, at Afmønstring af fremmede Sømænd er forbudt eller kun tillades mod Sikkerhedsstillelse, for at den afmønstrede ikke skal falde det stedlige Fattigvæsen til Byrde. For at hindre, at Sømanden i saadanne Tilfælde skulde kunne forlange at blive befordret videre som Passager uden Betaling, har man fra norsk Side foreslaaet denne nye Lovbestemmelse. Det er underforstaaet som en Selvfølge, at Skibsføreren i det heromhandlede Tilfælde er pligtig at beholde Sømanden ombord, indtil Skibet ankommer til en Havn, hvor Afmønstring kan foregaa.

3. Hyren.

Til § 18.

1. Stk. svarer til Sølovens § 74, 2. Pkt., idet der dog er gjort en Tilføjelse, som angaar det Tilfælde, at Sømanden maa foretage en Rejse for at komme til Skibet.

2. Stk. indeholder en ny Regel om, at Hyren løber til og med Afmønstringsdagen, hvis den ikke er ophørt tidligere paa Grund af andre Bestemmelser i Loven, f. Eks. §§ 32, 33 eller 41.

3. Stk., træder i Stedet for Sølovens § 106, 2. Pkt., der ændres saaledes, at man rammer ogsaa det Tilfælde, at Sømanden, medens han er ombord, undlader at udføre sin Tjeneste.

For at undgaa de Vanskeligheder, som Maanedernes forskellige Antal Dage medfører, har man i 4. Stk. givet en ny Bestemmelse, hvorefter en Maaned skal regnes til 30 Dage, naar man skal beregne Hyre for en Del af en Maaned.

Til § 19.

Denne Paragraf træder sammen med § 21 i Stedet for Sølovens § 99, 1. Stk.

I 1. Stk. har man tilføjet, at Udbetaling ikke kan kræves oftere end een Gang hver Uge.

I 2. Stk. er givet en ny Bestemmelse om, at Sømanden kan kræve Udbetaling i Stedets Mønt. Det medfører den Fordel for ham, at Føreren skal sørge for Møntvekslingen. Føreren vil formentlig, naar han veksler større Beløb paa en Gang, være mindre udsat